

Таралежът и змията съдва непримириими врага. Тъй се дебнатъ и гонятъ всъко време и на всъко място. Известно е още отъ старо време, че таралежът е необикновено устойчивъ противъ отровата на различните змии. Това нѣщо накарало ученитѣ въ по-ново време да се заинтересуватъ, какъ и защо на таралежа не действува змийската отрова. Не само това. Забелязано е, че таралежът отива на ловъ за змии съ голъмо желание. Тамъ, где има котило на змии, тамъ е и любимото място на таралежите. Знайно е, че тъй обикновенно съ тромави животни, лениви въ движението си, при го-

Острите бодли на таралежа не позволяватъ на змията да се нахвърли върху него. Той е навелъ глава и чака сгоденъ моментъ, за да прехапе змията на две

лъма опасностъ се свиватъ на кълбо и пускатъ своите кокалести стрели. Има ли наблизу змия, или каквото и да е влѣчуго, таралежът става изведенажъ бодъръ и пъргавъ и почва да души и да търси своя неприятелъ. Колкото и да е пъргава змията, той успѣва винаги да ѝ надвие, безъ да ѝ позволи да го ухапе. Често пѫти змията успѣва да го ухапе, но като че ли отровата ѝ не може да му подействува. Това накарало много хора